

בית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פלייט

ע"פ 2386/22

לפני: כבוד המשנה לנשיאה ע' פוגלמן
כבוד השופט י' אלרון
כבוד השופטת ר' רונן

המערער: שלמה חיים פרידריך

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על הכרעת הדין וגזר הדין של בית המשפט המחוזי
בתל אביב-יפו (כב' סגן הנשיא ב' שגיא ושופטים י' טופף
וע' מאור) בתפ"ח 22963-11-19 מיום 4.10.2021 ומיום
24.2.2022

תאריך הישיבה: ט"ו בשבט התשפ"ג (6.2.2023)

בשם המערער: עו"ד רותם טובול; עו"ד ערן זמיר

בשם המשיבה: עו"ד נועה עזרא-רחמני; עו"ד כנרת כאהן מור

בשם נפגעת העבירה: עו"ד יוסי זילברברג

פסק-דין

כפי שמפורט בפסק הדין החלקי, חזר בו המערער מערעורו על הכרעת הדין,
ובדבריו לפנינו, ביקש – בין היתר – את סליחת המתלוננת.

שקלנו את טיעוני הצדדים לעניין חומרת העונש, ושמענו גם את דברי נפגעת
העבירה, שניכר היה כי יוצאים הם מן הלב.

ככלל משקף גזר דינו של בית המשפט המחוזי איזון ראוי בין שיקולי הענישה
אותם ניתח בית המשפט נכוחה.

בצד האמור, ראינו ליתן משקל מה נוסף לגילו של המערער ולמצבו הרפואי, וכפועל יוצא להעמיד את עונש המאסר בפועל על 13 שנים. יתר חלקי גזר הדין יישארו בעינם.

נוסיף כי לא מצאנו עילה להפחית מהפיצוי שנפסק לטובת המתלוננת, ונזכיר את הכלל הידוע שלפיו בהשתת פיצוי לנפגע העבירה בית המשפט אינו בוחן את יכולתו של הפוגע – עברייין, אלא מתמקד בעניינו של נפגע העבירה ובנזק שנגרם לו.

בכך מסתיים ההליך שלפנינו.

ניתן היום, ט"ו בשבט התשפ"ג (6.2.2023).

ש ו פ ט ת

ש ו פ ט

המשנה לנשיאה